

ԱՐՁԱԳԱՆԳ ՀԱՍԱՐԱԿԱՑ ԿԱՐԾԵԱՅ

Մամլոյ իւրարանելիւր շրջանը՝ 52՝ օրինակ է :
Ստորագրութեան տեղն է Պօլիս , Գինճիրլի—խան վերի յարկ
թիւ 18 :
Գուրս երթալիւր թերթից փաստայի ծախքը առնողին վրայ է :

Շրջանին գինը դասեկան կանխիկ	60
Կիսաշրջանը » »	50
Մէկ թիւը՝ փարայ	50
Ծանուցմանց առդն է դասեկան	2

ԹԻՒ 219 ՇՍՐԱԹ Դ. ՅԱՐԻ Ե. ՇՐՁԱՆ 1872 ՅՈՒՆԻՍ 29

ԲԱՂԱՔԱԿԱՆ ԺՈՂՈՂՈՅ ՍԻՒԱԼ ՄԵԿ ԲԱՅԼԸ

Մենք անցեալ օր նորընտիր Բաղաքական
Ժողովոյ տեսնելիք գործերը մի առ մի համ-
րած ժամանակնիս , ամենակարևորն ու ամե-
նամեծը զրպաննուս տակը մոռցած էինք .
այն է տեսուչ խորհուրդներուն կազմութիւնը .
որն որ նորընտիր վարչութեան ամենէն ա-
ռաջին գործն եղաւ :

Արիկայ արդարեւ իր փութաշանութեանն
ապացոյց մըն է . բայց իւր հեռատեսութեանը
և գործունէութեանը մեծ պատիւ չը բերէր
կոր եղեր . և հիմայ պիտի ըսենք թէ ինչո՞ւ
համար :

Նախ սա՛ կէտը աչքերնուս առջևէն փախ-
ցունելու չենք որ այս նոր վարչութիւնը քու-
ճող ժողով չէ , այլ խորհող ժողով է . թէպէտ ա-
սոր այս պաշտօնը արդի ուղականջ փիլիսոփա-
յին մէկուն քմացն աղէկ չը գալով , սոյն պաշ-
տօնով բայց ուրիշ մէկ անունով մը նորէն ընդհ-
ժողովէն ընտրուիլը առաջարկելու կ'եղէ ե-
ղեր . Աստուած շատ քաջել չիտայ , աս մար-

դիկն ալ խօսք դիտենք տէյի խօսք ընողնե-
րուն մէջը՝ խառնուելու ելեր են : Եթէ այդ-
նոր ընտրուելիք քուճակն պաշտօնը պիտի ըլլայ
աեսուչ խորհրդոց ընթացքն ու գործերը քնն-
նել և հսկել և ասոնց տեղեկագիրները քննել :
Հիմայ այս նորընտիր Բաղաքական Ժողովն ինչ
պիտի ընէ , վէզիր-խանին հրապարակը Վեհ-
շախ խաղալով պիտի դբաղի , որ աս թողունք
ուրիշ մ'ընտրենք : Ասոր՝ բան մը խօստած ըլ-
լալու համար խօսիլ կ'ըսեն : Ուղածնին խոր-
հող և քննող և հսկող քուճակ մը չէ՞ , այս ալ ա-
հա առանց ալ ի հսկող , քննող և խորհող ժո-
ղով մի է :

Լաւ , բայց քանի որ խորհող է , ըսել է
գործող չէ . և մեր գործերն անանկ է նէ ո՞վ
պիտի տեսնէ :

Եւ ահա այս մեղադրանքէն ու ամբաստա-
նութենէն աղատելու համար է որ ելեր աճա-
պարանօք տեսուչ խորհուրդներն ընտրեր է .
և անանկ աճապարանօք որ սա ըրած ընտրու-
թիւննին ամենեւին խորհելու ու մտածելու նը-
շանն և յատկութիւնը չ'ունին :

Նորընտիր վարչութիւնը ամեն բանէ ա-
ռաջ գոնէ սա մտածելու էր թէ՛ նախորդ վար-

չութիւնը խել մը հրահանգներ և տեղեկագիրներ պատրաստել տուաւ, բայց զանոնք ըստ օրինի չը քննեց, չը մերժեց, չը վաւերացուց ու պատրաստել տուաւ չը գործադրեց նէ՝ յանցանքը նորընտիր վարչութեանն է:

Նախորդ վարչութիւնը՝ եթէ ամենէն կենսական խնդիրը համարուած ազգային դատարակութեան խնդիրը բարձի թողի և անխնամ պահեց, ու փուճ ու մուճ բաներով ըզբաղեցաւ նէ՝ յանցանքը նորընտիր վարչութեանն է:

Նախորդ վարչութիւնը՝ եթէ ժամանակ ժամանակ տեսուչ խորհուրդներ ընտրած, բայց ետքէն անոնց կարևորութիւն չը տեսած և զանոնք անգործութեան դատապարտած և անոնց խղճի մտօք աշխատութիւննին, յողնութիւննին, շատ գիշերներ անքուն անցունելնին և մինչև առաւօտ հսկելնին տպարդիւն և անպտուղ թողուցած է նէ՝ յանցանքը նորընտիր վարչութեանն է:

Նախորդ վարչութիւնը՝ եթէ իրեն վերաբերելի կամ ոչ, ամեն տեսակ խնդիրներու մէջ մտեր ու վերջէն բան մ'ալ չը կրնալով ընել, բոլորն ալ քիթը բերանը դարձուցեր է նէ՝ յանցանքը նորընտիր վարչութեանն է:

Նախորդ վարչութիւնը վերջապէս՝ եթէ հաստատուելէն մինչև հրաժարած օրը ազգին համար բանի մըն ալ օգտակար չըլլալով, պարագայ տեղը երկու տարի ազգին բարձրագոյն աթոռները գրաւեր կեցեր, ու բան մ'ալ չէ՝ կըցեր ընել նէ՝ յանցանքը նորընտիր վարչութեանն է:

Ասոնք գիտնալով, նորընտիր Բաղարապական Ժողովը գոնէ քիչ մ'ակնածութեամբ վարուելու էր նախորդ վարչութեան հետ. զոր չընելուն համար առաւել ևս յանցաւոր է:

Աս՝ ինչ է նէ. ըսենք թէ այս պարագայիս մէջ խոհեմութեամբ չը գիտցաւ վարուիլ, բայց գոնէ տեսուչ խորհուրդներուն ընտրութեանը մէջ քիչ մ'աւելի՝ հեռատեսութիւն 'ի գործ դնելու չէ՞ր մի. Է՞հ, ան ալ չըրաւ:

Երբ նորընտիր Քաղ. Ժողովը, թէ որ հիշ բան մ'ալ չը գիտէ նէ, գէթ սաչափը գիտնալ

պէտք էր թէ ամեն նոր ընտրուած Ժողովի կամ տեսուչ խորհուրդի անդամ նորէն այրութենի կ'սկսի, նորէն քննութիւններ ընելու կը ձեռնարկէ, նորէն կանոններ, ծրագիրներ, տեղեկագիրներ կը շինէ, չը շինէ նէ՝ չըլլար, անձնասիրութեանը կը դպչի, ինքնասիրութիւնը չի ներէր որ իրմէն առաջինին ըրածը քննութեան կամ խորհրդակցութեան առնէ. Արդարեւ գէշ բան է ասիկա, ազգասիրութիւն չէ՝ անձնասիրութիւն է ասիկա, գործունէութիւն չէ՝ ցուցամոլութիւն է ասիկա, պաշտօնէութիւն չէ՝ պաշտօնասիրութիւն եւ ինքնասիրութիւն է ասիկայ, բայց ի՞նչ օգուտ, աս ասանկ կ'երթայ, գոնէ փորձով հաստատուած օրինակներէն խրատուելու էր նորընտիր վարչութիւնը թէ միշտ ետքէն եկողը առջինին չի հաւնիր, վասն զի ինքնասիրութիւնը չը ներեր եղեր որ հաւնի. Ահաւասիկ կենդանի օրինակ մը:

Սահմանադրութիւնը հաստատուելէն 'ի վեր է որ վեց անգամ՝ Ուսումնական Խորհուրդը ընտրուեցաւ, որոյ վերջինը կրթական Խորհրդոյ անուամբ նշանաւոր կը հանդիսանայ: Ասոնց ամենքն ալ ազգային կրթութեան եւ դատարակութեան նկատմամբ մասնաւորապէս իւրաքանչիւրն իրեն յատուկ մէկ մէկ ծրագիրներ շինեցին. այս հաշուով վերջին կրթութեան անուամբ խորհուրդն որ հաստատուեցաւ նէ՝ առ նուազն չորս տեսակ ծրագիր ունէր առաջը Ազգ. կրթութեան նկատմամբ իրմէն առաջ պատրաստուած, բայց ասոնց եւ ոչ մէկուն կարևորութիւն տուաւ, վասն զի յիշեալ կրթութեան Խորհուրդը բաղկացնող անդամներուն, որոնցմէ մին՝ Մասիսի խմբագիր Իւթիւճեան էֆէնտին ըլլալը գիտենք, իր միւս ընկերներուն անունն ալ ի՞նքը թող հրապարակ հանէ, ասոնց ամենքն ալ ինքնասէր էին, ունեցած ինքնասիրութիւննին չէր ներեր որ իրենցմէ առջիններուն այս մասին գրածներն ալ խորհածներն քննութեան ու խորհրդածութեան առնէին, այլ իրենց ինքնասիրութեանէն դրդեալ՝ ելան նորէն այրութենէն սկսեցին, նորէն այցելութիւններ, քննութիւն

ներ հարցափորձեր ընելու սկսեցին, նոր վիճակագրութիւններ, նոր կանոններ, նոր ծրարագիրներ, նոր տեղեկագիրներ շինելու զբաղեցան, ինչու որ ինքնասիրութիւնն չէր ներեր որ իրենցմէ առջիններուն շինածն իրենք ընդունէին. ուստի և իրենց այս վերջին շինածն ալ այն աստիճան սքանչելի, այն աստիճան կատարեալ, այն աստիճան դիւրին բաներ էին որ նախորդ փառ. ժողովը գոհունակութեամբ ընդունելէն և անոնց հեղինակները մինչև յերրորդ յերկինս բարձրացնելու չափ գովասանելէ յետոյ, դարձեալ բան մը չը կրցին ընել: — Ինչու: — Վասն զի ինքնասիրութիւնն չէր ներեր որ ուրիշ կերպով շարժին:

Իսկ արդ, քանի որ ադ ինքնասիրութիւնը կայ ու կը կենայ, քանի որ ետքէն եկողը ամուր մը գլխուն մէջը դրեր է իրեն առջինին ըրածին չը հաւնիլ, և ինք նորը շինել, հիմայ աս նորընտիր վարչութեան ելլել առջիններէն տարբեր մարդիկ տեսուչ խորհուրդներու անդամ կոչելը ՍԽԱՆՔԻՆ ԲԱՆԻՆՔԻՆ մը առնել չէ՞ ամեն ողջամիտ, ուղղադատ և հեռատես անձանց առջեւ:

Ասոր ո՞վ որ «յ» կ'ըսէ նէ՞ թող Չէմպլերի թաշի սինակին վրայ ելլէ տէ՛ պօռայ:

Հիմայ նորընտիր վարչութիւնը ի՞նչ ըրած եղաւ նորէն նոր մարդիկներ ընտրելով այնպիսի պաշտօններու համար, մանաւանդ որ ամէն բան ի նորոյ խորհելոյ, քննելոյ, ծրագրելոյ և տեղեկագրելոյ պէտք կայ, և ուր ամեն ջանք, աշխատութիւն և զոհողութիւն չընան յեղէ ետեւ՝ բոլորին ալ յուժանաստ երթալը տեսնելոյ տխուր հարկին պէտք է սպասել:

Այսպիսի ողբալի վիճակի մը դարմանն անհրաժեշտ է. անանկ ժամէ ի ժամ ձգելու չիգար. ուստի մենք, աղգասիրական պարտք մը կատարած ըլլալու համար, ամենէն առաջ հետեւեալ դարմանը կառաջարկենք:

Նախ և առաջ նորընտիր փառաքական խորհուրդ մինչև հիմայ ինչ որոշումներ որ ըրաւ նէ՞ ամենքն ալ է՞նչ չե՞ն նկատելու է:

Բ. Տնտեսական խորհրդէն՝ Գրանկիւլեան, Բէմհաճեան, Տիւրիէրեան և այլ հրաժարեցնելով տեղերնին նախորդ տնտեսականին անդամները կարգելու է:

Գ. Վանօրէիցէն՝ Փիրղալեմեան, Կիւրցեան, Իսկէնտէրեան, Սիւրբեկեան, Իւթիւճեան ևն. հրաժարեցնելով տեղերնին նախորդ անդամներն ընտրելու է, չիկայիննէ առաջ հիմայ ալ բնաւ ընտրելու չէ:

Դ. Հիւանդանոցի հոգաբարձութենէն՝ Մողեան, Ղալարոսեան, Զիւճեան ևն. հրաժարեցնելով տեղերնին Մանիկեան, Սլեան, նաքեան ևն. նախորդներն ընտրելու է:

Ե. Ուսումնական խորհրդէն՝ Միսակեան, Միքայէլեան, Իսթիմարաճեան, Եոսուֆեան ևն. հրաժարեցնելով տեղերնին Իւթիւճեան, Սլեմունեան, Իսկէկճեան ևն. նախորդ Կրթական խորհրդոյ անդամներն ընտրուելու են:

Զ. և Է. ն ալ նոյնպէս:

Վասն զի այս նախորդները՝ յաջորդներէն աւելի փորձառու և գիշերն ի բուն ալ անքուն տքնութեամբ անցուցած ըլլալուն իրաւամբ, արժանի են որ առաւել առջիններն պաշտօնի կոչուին, որպէս զի իրենց անցելոյն գործունէութեանց երաշխաւորութեամբը ազգին ալ կրնկալութիւնները գոնէ պսակեն:

Բայց ասոնց ամենուն մէջ մէկ բան մը կայ որ առանց անոր անկարելի է մէքենան տեղէն շարժել. Որովհետեւ նորնտիրներն հրաժարեցրնելով, ասոնց տեղը նախորդները կարգելու սկսեցունքն անգամ մը ընդունեցինք, մէկ մը որ նախկինք փորձառու և անխնայ աշխատած ըլլալուն պատճառաւ, մէկ մ'ալ ինքնասիրութենէ յառաջ եկած անգործութեան վտանգին առաջն առնելու համար. հետեւաբար, քանի որ նորնտիր փառաքական խորհուրդ ալ նախորդէն նուազ փորձառու և նուազ աշխատաւոր է, և սա ալ անշուշտ իր նախորդին բռնած ընթացիցը չը հաւնելով, թերևս անոր բոլորովին հակոտնեայ ընթացք բռնելէն վերջստին դժուարութիւններ, անգործութիւն

—Ծառայ եմ Սրբազան, թուղթն պրծաւ՝
ըսաւ մէջերէն ամենէն արագագիւրը:

Եւ իրաւամբ թերթի մը բովանդակութիւնը
գրուած էին վերոյիշեալ ութն բառերը,
անանկ որ Բերայի Եւրոպական խանութներուն
ճակատը դրուած նշանակական տախտակաց
գիրքերն չէին կարող մըցիլ ապոր գիրքերուն
նրբութեանն ու շքեղութեանը՝ հետ:

Ոչտունին առաւ թուղթը ձեռքն ու կար-
գաց. Ժողովարանն էի եւ ըսինքն աւելի արեւել-
իկ արեւ:

—Արժանաւոր են, արժանաւոր են՝ ըսաւ
գէր, Ոչտունին, և քանի մ'որ ետքը յիշեալ ա-
ռաջանքն անձինք բաժնայ ձեռնադրուեցան կարսի
Մայր-Եկեղեցւոյն մէջ, որոց Օծման հանդի-
սատես եղաւ Ժողովուրդն մեծաւ ուրախու-
թեամբ և լուրթեամբ, և չէին մտան:

Մենք ալ զիրենք չէին կը հանենք:

Գալ անգամ:

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ ՕՐՈՒԱՆ ԱՂԵՐՍԱԳԻՐԸ

Բարեկրօնի աշտարակէն մնացած խումբ մը
մարդոց կողմանէ հեռեւեալ աղերսագիրք մա-
տուցեր է կ'ըսեն անդրաշահեղեղական խել մը
Ժողովրդոց տիրող կառավարութեան մը մեծ
պաշտօնէին:

Տիեզերագրաւ Տէր:

Մենք ալ Աղամայ սերունդն ենք, բայց
գեռ ազգաց կարգը դասուած չեմք: Լեզու-
նիս լրելին է, կրօնական արարողութիւններ-
նիս՝ լրելին է: Անուններնիս խառնելն է, բայց
աւանդութիւն մը կայ՝ թէ մեր նախահարցա-
նունները հայերն են եղեր: Ատենօք ազգու-
թեան մը յարած էինք, բայց ինքնօրինութիւն
չունէինք. վասն զի գեռ իսկ Ժողովակ մը կը
համարուէինք: Իսկ հիմայ, փա՛ռք դարուս,
հասնանքս: Բարեհաճէ ուրեմն մեզ ալ ազգու-
թիւն մը պարգևելու, որով երախտապարտ պի-
տի կացուցանէք միշտ, ձեր բաբելախոյս խո-
նարհ ծառաները:

(ստորագրութիւնք)

Մեհէ Բօլեշէի Մեհէրեմ:

Եւ այլ բազմաքանակ արհեստագործներ:

—Ի՞նչ տարբերութիւն կայ թափառական
հրէային և Հասունիսթներուն մէջ:

—Այս միայն՝ որ մէկուն ճակատը՝ «քալէ՛»
քալէ՛» գրուած է. իսկ միւսներուն՝ «հաս ու
նիստ»:

* *

—Ի՞նչ հանգամանքով խլուրտները և բը-
ժիշկները իրարու կը նմանին:

—Երկուքն ալ փոս բանալու պաշտօնն ու
նենալով:

* *

—Կանանց շէնքեր երբ պիտի վերնայ:

—Երբ որ մազերնին գալու ըլլայ:

* *

—Ի՞նչ յարակցութիւն կայ Մանուէի և
Տէֆէի մէջ տեղը:

—Այն՝ որ մէկուն լուրջ մտօք դրած յօդ-
ուածները՝ միւսը բառ առ բառ ընդօրինա-
կելու ըլլայ նէ գերախեղկատակ յօդուած մը
կըլլայ:

ՀԱՍՈՒՆԵԱՆՆԵՐՈՒՆ ԵՐԱԶԸ

Հասունեանները նորէն այս շաբթու-
ելեր կամ երազ կը տեսնեն, կամ սայրելամիշ
կընեն կոր:

Որ մէկը շիտակ Սուլթան-Պայագիտ վազե-
լով բախլածին բախլա քաշել կուտայ թէ Հա-
սունը երբ պիտի գայ:

Որ մէկն ալ շիտակ Սիրքէճի-Իսկէլէսին կը
վազէ աղերսագրին կտորուանքը Ժողովուրդ:

Որ մէկը քիթը արնկեր Պուկուրլու կամ
Չանաք-քալէսին կը դիտէ որ արդեօք մօր
դիւրեւեմէն-դիւրեւեմ նաւ մը պիտի տեսնէ՞ տէյի:

Որ մէկն ալ Պրիճիթա մարապետին հետ
գլուխ դիւր տուած բանակ կը բանան թէ ար-
դեօք Հասունը ճամբայ ելեր է թէ նոր պիտի
ելլէ:

Որ մէկը դացեր քիթը բերանը փրկելին
պատերուն կը քսէ:

Որ մէկն ալ հարիւր յիսուն Ողջոյնով երկու
հարիւր հատ ալ լիւնեալ կը սերտէ:

մը լաւաւ էր ինչ որ անի ինչ որ անի և չէի մ'ալ գինի լեցուց աղէկ և հին տեսակէն որպէս զի իր տունը տանի :

Շողենաւը կը սուլէր , ժողովրդին գլուխը արդէն տաքցած էր . ալ այն տիւր մարդիկ կը չէին ասոնք , ամենքն ուրախ և զուարթ շողենաւ մտան , մեր օրթագեղցին ալ իր « Բէթէն » ու չէի հետն առած շողենաւ մտաւ , և իբր ապահով տեղ իր « Բէթէն » հաւատարիմ քահանաներուն քովը դրաւ : Շատ չանցաւ գինին իր զօրութիւնը , ինչպէս ուրիշներուն , նոյն պէս մեր օրթագեղցին վրայ ալ բանեցուց :

Շողենաւը բաւական ճամբայ առած էր , մեր Օրթագեղցի Պ. Բ. արդէն մշիկ մշիկ կը քնանար , Եւ որովհետեւ քահանաները ժողովրդին հետ դուրսը պատարագ չէին տեսեր , ուստի սկսան խորհուրդ ընել , թէ ի՞նչ կերպով սա « Բէթէն » ու չէի կրնան թուցնել ու մէջինները մարտել . բարեբաղդարար պարոն Բադարատ ալ ճիշդ քահանաներուն պէս կը մըտածէ եղեր , մեծ հանճարները զիրար շուտով կը գտնան . քահանաները սկսան իրենց « Բէթէն » լեզուն խօսիլ . Տէր հայր , ըսաւ անոնց մէջ մէկը մատովը « Բէթէն » ցուցնելով , սա մաշտոցը ինծի տուր . մէջէն վասն 'ի վերուստ խաղաղութեանը քաղեմ . թշուառական Բադարատը այս լեզուէն կը հասկնայ եղեր . անմիջապէս ոտքի վրայ ելնելով « Բէթէն » քահանային յանձնեց , մատս մէջն է , մրմրալով . Լուս . Ըսաւ երկրորդ մը , և սկսան ուտել , և ոչ միայն կերան . այլ եւեղածն ալ դատիններուն մէջ պահելով « Բէթէն » ալ ծովը նետեցին :

Հաղիւ թէ գինիին չէի ձեռուրնին սլուտի առնէին , Օրթագեղցին արթնցաւ եւ գետնի վրայ գլտորող խաղողին հատիկները տեսնելով սկսաւ իր « Բէթէն » վնասել , երբ չը դտաւ հաւատարիմ քահանայից հարցուց , թէ ո՞ր է իր սէրէթը չը գիտենք ըսին . ձեր քովս էր չը տեսանք . տէրտէրէր , ըսաւ Պ. Բ. սիւղի բէթիլ էտէրիմ էվէ կիտէն չէյ եէնմէզ :

— Չայն մը , օ սիւղին եէնմէզ տէտիղինիդ օտուն քէօմիւր վէ մօմ տուր :

— Պ. Բ. վայ , տէմէք քի սէն եէտին , եօք պէն եէմէտիմ , եա քիմ եէտի , շու եէտի , • եէմէզ , եա քիմ եէտի :

— Սինը միաձայն , բաբաղար եէտի :

— Պ. Բ. Աստուածածին կէմէտիք տէն սողրա բաբաղար իւզիւմ եէրլէր մի , պաք տէյիլ մի :

Քահանաները կարմրեցան . . .

— Բադարատ (ոտքի վրայ ելնելով) օնլար պաքը եէմէտիլէր իւզիւմիւ եէտիլէր , ալ սէնտէ շունու եէ , ըսելով , քահանային գտաին մէջ պահած « Բէթէն » դուրս քաշեց :

Օրթագեղցին բոլորովին զայրանալով , իւզիւմիւմիւ եէյէճէյինիզէ զիթիլին քէօքիւնիւ եէյէյիւինիզ , ըսաւ և կամուրջ ելաւ :

ՁԱԽՈՐԴ ՍԵՐՏՈՂՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

Անցեալ օր հարուստ բայց սապատողադնուականին մէկը կարդուելով , հարսանեաց հըրաւիրեալ հանդիսականներն , կարգաւ ժողով կը կազմեն , և խորհրդակցելով կորոշեն որ չ'ըլլայ թէ ինքզինքնին չափէն աւելի արբեցութեան տալով , անպատեհ և կամ հարսանեաց տիրոջը անձնասիրութեանը վնասող խօսք մը փախցունեն բերններնուն : Աստի կը պատւիրեն միմեանց որ ամեն տեսակ խօսք ընեն , բայց կուզ (քանպուր) բառը երբեք բերաննուն չը հանեն :

Մէջերնին մտամոլոր ու թանձրամիտ մարդուն մէկը , վախնալով որ չ'ըլլայ թէ մոռնալով մտքէն ելլէ , կ'սկսի ' Կու ըսելու չէ , Կու ըսելու չէ , ըսելով գոց ընել ու սերտել . տուն կերթայ կը սերտէ , բարեւ կառնէ կուտայ՝ կը սերտէ , անուշ խաչվէ կը բերեն՝ կը սերտէ , սեղան կը նստին՝ կը սերտէ , հաց ուտելու կըսկըսի , և տակաւին կը սերտէ անդադար :

Միտքը բոլորովին սերտողութեան տալով , որ ձախորդ խօսք մը չ'եղլէ բերնէն , կերակուրին ուր երթալը կը մոլորի ճամբէն , ու հացին պատառը որկորը կը կայնի կը մնայ : Մարդն իսկոյն առջևը դրուած գաւաթը կը յափշտակէ , բայց տեսնելով որ մէջը կաթիլ մը ջուր չիկայ , աչքերը դուրս ինկած՝ ձեռքին գաւաթը սպասաւորին կերկնցնէ , և քանզի սերտողութիւնը դեռ չէր լնցուցած , փռխանակ ջուր չէ բեր ըսելու՝ աճապարանօք ու խղճուկ ձայնով մը ,

— Շուտով , սըկէ կուզ մը բեր , կ'ըսէ :

ՀԱՐԱԳԻՐ—ՏՆՕՐԷՆ

ԳԵՈՐԳ Յ. ԱՅՎԱԶԵԱՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Ռ. Յ. ՔԵՐԻՐՔՅԱՆ
ՅԻՆԱՆՃԱՐԼԱՐ ԵՕԳՈՒՅԸ ՐԵՁԱ ՓԱՇԱ ԽԱՆ ԹԻՒ 3

ՆՈՐ ՏՐՈՎԱԴԱՑԻՆ ԽԱՐԹԱՆ
ՀԻՆ ՊԱՏԻՊԻ ԻՐ ՕՐԻՆԱԿՈՒՄԵ

